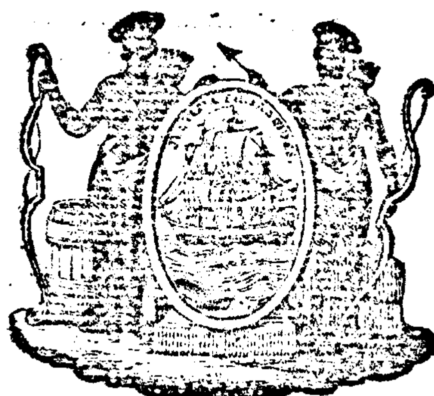
N°. 9. A°. 1840.

WOENSDAG, den 29sten JANUARIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 25 Januarij 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 26 | 2, aan den Heer J. C. DE CORDUA FREUDENBERG, op het daarom door denzelve gedaan verzoek, eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van KAPITEIN bij de Schutterij van *Paramaribo.*

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 13 November.

De door de Javasche couranten medegedeelde tijdingen uit Canton, omtrent de zaak van de opium, loopende tot 11 Mei, houden in, dat de toestand der Europeanen in Canton, welke zeer benaauwd was geweest, verbeterd is met het begin der overgave van de opium. De strenge bewaking hunner personen heeft toen opgehouden, en de vaart ter reede van Canton is weder opengesteld, waarvan vele personen gebruik hebben gemaakt, om de plaats te verlaten. Niettemin is aanvankelijk aan 16 particulieren verboden geworden zich van Canton te verwijderen, en is den Europeanen alle gemeenschap met de handel en pakhuizen der Hong-kooplieden ontzegd, zoodat zij nu genoodzaakt waren, om de thee, die zij wenschten inteschepen, door hunne bedienden te doen afhalen en zonder eenige keuring of beoordeeling aantenemen. Ten gevolge van een, door den engelschen chef-superintendent *Elliot*, en den Amerikaanschen en Nederlandschen consul ingediend adres, strekkende ter bekoming van vergunning, om gezamenlijk met hunne respective landgenooten China te verlaten, is er een edict door s' Keizers lasthouder uitgevaardigd, waarin hij den verzochten aftogt aan alle Europeanen, mits de gansche opgegevene voorraad van 20283 kisten opium behoorlijk zij overgeleverd, toestaat, als zijnde hunne komst niet alleen nimmer van eenig nut, maar zelfs op den duur tot groote kwelling geweest van het Hemelsch-Keizerrijk, door den invoer der verderfelijke opium, welk kwaad dus met hun vertrek van zelf zal hebben opgehouden. Daarbij is echter bepaald dat het niemand, eens vertrokken zijnde, immer zal vrijstaan terugtekeeren, en dat, bij overtreding van dit verbod en weder aanvoer van opium, niet alleen schip en lading verbeurd verklaard maar zelfs de daarin betrokkene, van welken landaard ook met den dood gestraft zal worden. Den vreemden handelaren aldaar staat dus geen andere keus open, dan om, of hunne belangen geheel aldaar op te geven en te vertrekken, of achter te blijven en zich zonder eenigen waarborg aan het geweld en de iederen dag in ongehoorde gestrengheid toenemende verbodswetten overgeleverd te zien.

FRANKRIJK.

PARIJS, 13 November.

De dagbladen behelzen thans een breed verslag van den laatsten togt van den hertog *van Orleans*, van Konstantine, door de zoogenaamde ijzeren poort, naar Algiers. In deze berigten komt voor, dat de hertog met dien togt meer heeft volbragt, dan de Romeinen immer hebben durven ondernemen; — dat het ook allezins noodzakelijk was geworden, om *Abd-el-Kader*, die zich steeds op eene schaamtelooze wijze zoekt te onttrekken aan de verpligtingen, welke hem, bij het verdrag van de Tafna, zijn opgelegd, en de stoutheid zoo verre drijft van de bewoners des lands tegen de Franschen te durven ophitsen, een nieuw bewijs te geven van de overmagt der laatstgenoemden; en dat ten slotte de krijgstogt het zegel heeft gedrukt op de heerschappij van Frankrijk in dat gedeelte van den africaanschen grond.

De hertog heeft den togt volbragt met eene leger afdeeling, bestaande uit 3000 man, waaronder niet meer dan 250 man ruiterij en eenige artilleristen. Men had in den beginne het gerucht verbreid, dat de marsch op Bugia gerigt zoude wezen, om de aandacht der kwalijkgezinden derwaarts aftewenden, en de ijzeren poort te bereiken, alvorens men aanstalten had kunnen maken, om dezen moeijelijken doortogt te verdedigen. De troepen hebben bij die gelegenheid zeer vruchtbare en welbebouwde streken bezocht, maar ook zeer dorre en woeste gronden. Eenmaal zijn zelfs de paarden gedurende twee etmalen, zonder drinkwater geweest; doch men is, door eene loffelijke standvastigheid, al deze moeijelijkheden te boven gekomen.

Den 25sten is de afdeeling, onder de onmiddelijke bevelen van den hertog *van Orleans*, van de Oued Bousselan op marsch gegaan, begeleid door die van den generaal *Galbois*. Zij zijn gezamenlijk voortgetrokken tot den 25sten, als wanneer de hertog den verderen togt alleen heeft vervolgd, terwijl zijne manschappen voor zeven dagen leeftogt, alsmede eenig levend-slagtvee, medevoerden. De generaal *Galbois* is overeenkomstig de bevelen van den maarschalk *Valée*, in het gebied van Constantine achtergebleven, ten einde hetzelve, als te voren, te bezetten. Ter bevordering en verzekering dezer bezetting, zal Setif zoo veel mogelijk worden versterkt en van een genoegzaam garnizoen voorzien, 't welk in 't vervolg, uithoofde van de menigvuldige zich op dat punt kruisende wegen, gewisselijk goede diensten zal kunnen bewijzen.

Dien zelfden dag, den 28sten, is de hertog door de genoemde ijzeren poort getrokken:— den eenigen weg, welke Constantine regtstreeks met Algiers verbindt; bestaande in een naauwen doortogt, die door de wateren van den bergstroom Biban of Boukotan, door een zijdelingschen bergketen van den Atlas is gebaand geworden. De doortogt heeft op vier plaatsen ter naauwernood eene breedte van 4 tot 8 voeten, en ter wederzijde bergmuren ter hoogte van 8 à 900 voeten, welker kruinen genoegzaam ontoegankelijk zijn. Na het nemen der gebruikelijke voorzorgen, zijn de Fransche soldaten juichend door dit gebergte getrokken, en hebben de sappeurs de woorden »*Het Fransche leger*, 1839" in den rotswand gehouwen.

Van daar is de hertog naar het fort Hamza getrokken, 't welk, volgens het tractaat van den Tafna, aan Frankrijk toekomt, doch 't welk, almede door toedoen van *Abd-el-Kader*, door vijandige stammen bezet is gebleven. Dit fort is tijdig door den vijand ontruimd, die hier en daar in schijn eenigen tegenstand heeft geboden, maar nergens stand heeft gehouden. Het fort Hamza was geheel vervallen. Men heeft in hetzelve eenige oude, ten deele vernagelde onbruikbare stukken geschut, zonder affuiten, gevonden, en hetzelve onbezet gelaten.

Vervolgens heeft de hertog den togt naar de zijde van Algiers voortgezet, en is hij, na menige schermutseling met de vijandige Arabieren, en het doortrekken van zeer bezwaarlijke wegen, den eersten November met zijne troepen bij Fondouck aangekomen alwaar de generaal *Rhulières* zich met de 3de divisie van het Afrikaansche leger bevond. Aldaar heeft de hertog, den 2den November, op eene hartelijke wijze afscheid van zijne troepen genomen, en heeft hij zich naar Algiers begeven, alwaar hij met een uitbundig vreugde gejuich is ontvangen.

In Algiers heeft men ter eere des hertogs een prachtig gastmaal en bal gegeven, en Z. K. H. heeft op zijne beurt al de troepen zijner divisie, met welke hij 120 uren wegs had afgelegd, ten getale van 3000 à 3200 man, in 't open veld onthaald.

Het verslag, wegens den togt van den hertog *van Orleans*, wordt over het geheel als een gunstige tegenhanger aangemerkt van de min voordeelige berigten, welke dezer dagen nopens den toestand der gezondheid van de troepen in Afrika zijn verbreid geworden.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 29 November.

In het Portugeesch kabinet blijft nog altijd groote verdeeldheid heerschen. Op nieuw wordt te Lissabon van eene bijeenroeping eener buitengewone vergadering der Cortes gesproken, om over den financiëlen toestand des lands en zijne politieke aangelegenheden, inzonderheid over den twist met de Engelsche regering, te raadplegen.

Men vindt thans in de dagbladen de officiële briefwisseling medegedeeld, welke sedert Mei 1838 over deze zaak is gehouden. Daaruit blijkt voornamelijk, dat de wederzijdsche regeringen elkander de diensten door Engeland aan Portugal, en door dit rijk aan Engeland bewezen, hoog aanrekenen; dat het Portugeesch bewind ontkent, dat Engeland eene som van zes maal honderd duizend pond sterling alleen onder voorwaarde zou hebben afgestaan, dat de Portugeesche regering tot de geheele afschaffing van den slavenhandel zou helpen medewerken, en dat genoemd bewind, van den aanvang der onderhandelingen af, groote zwarigheden gemaakt heeft om hen die zich aan dien handel schuldig maakten, met den dood te straffen, uit vrees dat eene zoo zware straf slechts te meer aanleiding tot het zoeken van uitwegen geven zou. Het is bekend, dat dit geschil thans eene zeer dreigende hoogte bereikt heeft.

— Met berigten uit Nieuw-York van 25 October, zijn hier tijdingen uit Canada van den 21sten ontvangen, inhoudende de proclamatie, die de nieuwe gouverneur, de heer *P. Thomson*, heeft uitgevaardigd bij zijne komst in de kolonie. Hij verklaart daarin hoofdzakelijk, dat hij zal trachten de welvaart der kolonie te bevorderen, de in dezelve bestaande geschillen te vereffe-

nen, en *bewezene* grieven uit den weg te ruimen. Hij roept hiertoe de medewerking van alle welgezinden in, en verklaart, dat hij steeds de regten der kroon zal handhaven, en van de hem verleende magt zonder aarzelen gebruik zal maken, om de rust te verzekeren en de wetten te doen eerbiedigen.

— Te Aberdeen overleed den 30 October zekere *William Smith*, de oudste zeeman dier haven, in den ouderdom van 78 jaren, hij was een der laatst overgebleven zeehelden, die, onder den admiraal *Parker*, tegen de Hollanders, onder *Zoutman*, op Doggersbank streed, hij sprak altijd met lof van het gedrag der Hollanders en met gevoel van het lot der equipage van den *Neptunus*, welk schip, tegen het einde van of kort na den strijd met deszelfs manschap zonk. De eenigste thans nog levende Brit, die in den gezegden zeeslag streed, en daarbij eenen arm verloor, is zekere *Gray*, thans 81 jaren oud. Hij werd, tot zijn leedwezen, door ongesteldheid verhinderd de begrafenis van zijnen wapenbroeder bij te wonen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 10 November.

In een door het dagblad van Augsburg medegedeelden brief uit Konstantinopel van 20 October, welke voor het overige geen nieuws van eenig belang omtrent de oostersche zaak bevat, komt het volgende voor: »Lord Ponsonby heeft gezworen, Mehemed Ali te grond te helpen. Nooit vergeeft hij hem twee misdrijven, te weten: dat hij het leger van Hafiz bassa, voor welks overwinning de genoemde gezant hier en te Londen had ingestaan, heeft verslagen, en 2° dat hij in geheime verstandhouding staat met Rusland. Gelijk de overwinning van het leger des Sultans, tot aan den slag bij Nezib, voor lord Ponsonby eene uitgemaakte zaak was, waaromtrent hij geene tegenspraak duldde, zoo staat het steeds bij hem vast, dat Mehemed-Ali door Rusland betaald wordt. Hoe meer men hem tracht aan te toonen, dat deze stelling van alle waarschijnlijkheid en van alle bewijs ontbloot is, des te meer versterkt hij zich in zijne meening, welke ongetwijfeld, gelijk de vroegere dwaling, hare vruchten zal dragen. Het is duidelijk, dat alles zamenloopt, om Mehemed-Ali te begunstigen, — om denzelven zijne onafhankelijkheid te doen verwerven, — en om het Turksche Rijk te grond te helpen. Het is werkelijk te duchten, dat Mehemed, tegens wiens buitensporige heerschzucht de mogendheden zich wapenen, eindelijk zijn geduld zal verliezen en zich onafhankelijk verklaren, om zich op deze wijze van alien verderen tegenstand te ontslaan. Maar laat ons ook hopen, dat het Turksche Rijk hem meer dan eene eenige der beschermende mogendheden ter harte zal gaan, meer ook dan onzen bewindvoerder alhier, die gaarne twee Russische schildwachten voor de kamer van zijnen Sultan en meester geplaatst zou zien."

In de berigten van de Turksche grenzen wordt bij voortduring melding gemaakt van onrust en spanning in onderscheidene europesche provincien van Turkije. Bepaaldelijk moet in Priesend en Herzegowina aanhoudend regeringloosheid en opstand heerschen. In Bosnie worden geheime bijeenkomsten gehouden door de Egyptisch gezinde partij.

— Uit Moskau wordt het volgende gemeld:

»Den 23sten September had alhier een merkwaardig feest plaats. Onze handelsstand onthaalde op dien dag met goedkeuring des Keizers het detachement der garde en van het grenadierkorps, hetwelk ter viering van het leggen van den eersten steen der *Jezus*-kerk uit Borodino herwaarts gekomen was. Deze krijgslieden, ten getale van nagenoeg 10,000 man, werden in het lokaal van het exercitiehuis aan 151 met de ruimste gastvrijheid aangeregte tafels onthaald. Z. M. de Keizer, de te Moskau aanwezige Grootvorsten, de vreemde Prinsen, de veldmaarschalk *Paskewitsch* en de hoogere generaliteit vereerden het feestmaal met derzelver tegenwoordigheid. De Keizer betuigde herhaaldelijk aan de tegenwoordig zijnde kooplieden zijnen dank voor de jegens zijne geliefde krijgslieden betoonde gastvrijheid, en verlangde een beker wijn, dien hij op het welzijn van den Moskauschen handelsstand ledigde. Deze toast werd ook door de overige Vorsten en Generaals gedronken. Daarna verwijderde zich de Keizer, terwijl de verdere hooge personen nog vertoefden en aan het feestmaal deel namen."

MENGELWERK.

EEN MOORDENAAR UIT MILDDADIGHEID.

Het criminele geregtshof te Granada had onlangs, gelijk *Galignani's Messenger* berigt, over een geval te oordeelen, hetgeen bezwaarlijk zijn gelijke heeft in de jaarboeken der regtspleging. Sedert verscheidene jaren woonde in het dorp Ugijer een man, met name don VINCENTE DE SAXAR, die zijn gansch vermogen besteedde om den toestand der dorpelingen te verbeteren en de armen te hulp te komen. Hij dreef de weldadigheid zoo ver, dat hij zich schier de noodzakelijkste behoeften des levens ontzeide, om de nooddruftigen te helpen, en men had hem eens zijnen mantel zien afdoen om dien aan eene arme vrouw te schenken. Plotseling werden de inwoners van het dorp verschrikt door berigten van moorden, in hunne buurt voorgevallen, en wier dader men te vergeefs poogde uit te vinden. Alleenlijk maakte men uit de omstandigheden op, dat eene en dezelfde hand die moorden moest hebben begaan. Eensklaps ontwikkelde zich het raadsel. Twee boeren, die in het lommer van een boschje hun middagmaal namen, werden door een geweerschot in hunne nabijheid verschrikt; zij sprongen op en vonden het lijk van eenen vermoorden man, wien de moordenaar de zakken leegde. Dadelijk grepen zij den booswicht; doch wie schetst hunne verbazing, toen zij in hem den milddadigen don VINCENTE erkenden! Deze loochende het misdrijf niet en erkende tevens dat hij de overige moorden gepleegd had, alleenlijk uit de begeerte om geld te erlangen voor zijne armen, welke hij, bij uitputting van zijn vermogen, niet meer op de gewone wijze ondersteunen kon. In zijn verhoor zeide hij, dat hij den eersten moord gepleegd had aan eenen welbevrienden en rijken priester, die hem de som van 30 onsen goud, welke hij voor een beheftig bruidpaar begeerde, geweigerd had. Hij schoot hem van zijn muilezel af, nam 100 onsen goud, die in zijnen mantelzak waren, huwde daarmede het bruidpaar uit, en besteedde het overige voor milddadige doeleinden. Nadat hij dien moord gepleegd had, besloot hij de rijken te berooven, ten einde aan de armen te kunnen geven, en zoo beging hij moord op moord, tot dat hij ontdekt werd. Toen men het doodvonnis over hem uitsprak, riep hij uit: O mijn God! wie zal nu voor mijne armen zorgen?

Een jonge tooneelspeelster debuteerde onlangs te Munchen als Preciosa. Zij rekende inzonderheid op de uitwerking van haar dansen, en liet zich gevolgelijk, op de repetitie, aan de schakeering der groepen veel gelegen liggen. De figurant welke het naast bij haar danste, was niet zeer jong meer; daar hij echter de meeste behendigheid bezat, koos men hem gewoonlijk als er iets bijzonders te verrigten was. Ook Preciosa had het oog op hem geslagen om met haar de slotgroep te maken, een belangrijk moment, vermits daarvan gewoonlijk de uitslag afhangt. De figurant zou midden op het tooneel alleen voor Preciosa nederknielen, deze dan zijne knie bestijgen, en in eene bekoorlijke houding haar lagchend gelaat het publiek toekeeren. Bij de repetitie ging dit voortreffenlijk. Toen echter bij de voorstelling het oogenblik daar was, vatte dame geen vasten stand, en toen zij zich aan het haar des figuranten vasthouden wilde trok zij hem de pruik van het kale hoofd, zoodat hij gruwelijk beschaamd daar lag, en zij met de pruik in de hand het klugtigste dansfiguur maakte hetwelk men ooit zag.

ADVERTENTIËN.

Aanbesteding.

De Administrateuren der Troepen binnen deze Kolonie, zullen onder nadere approbatie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der N. W. I. Bezittingen, aan de minst inschrijvenden aanbesteden, het vervaardigen van:

800 *Linnen Pantalons.*
800 dito paren *Slopkousen.*
300 dito *Buisjes.*
800 witte *Hemden.*
800 bonte *dito.*

De inschrijvings billetten zullen bij den ondergeteekende worden aangenomen, tot HEDEN, des voormiddags ten *negen* ure, alwaar ook de modellen te bezigtigen zijn.

Paramaribo, den 29 Januarij 1840.

C. F. VAN CASTEREN,
Kapitein Kwartiermeester,

(1099) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 31sten Januarij 1840, des voormiddags om *negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slavin *Truitje*, aankomende CHARLOTTE STIERLING, geboren RINCKE.

Paramaribo, den 28 Januarij 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

De ondergeteekende verwittigt bij deze aan alle de VOERTUIGHOUDERS, bunnen *WAGENS* en *KARREN*, op aanstaande Zaturdag den 1sten Februarij e. k. op 's Landsgrond *Boniface* te doen bezorgen, ten einde gemerkt te worden.

Paramaribo, den 25 Januarij 1840.

De Directeur van 's Landsgrond BONIFACE,
M. J. GELDERLIN.

(5090) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Dingsdag den 4den Februarij e. k., ten huize van den Heer J. C. W. BRUNINGS, op publieke Vendu, verkoopen:

MEUBELAIRE-GOEDEREN, GOUD- en *ZILVERWERK* en wat verder ten voorschijn zal komen.

De GOEDEREN zullen daags te voren en op den verkoop-dag te bezigtigen zijn.

(4501) De Vendumeester A. SALOMONS, zal op Maandag den 17den Februarij e. k., des namiddags ten *vier* uren, ten huize van Mr. PH. DE KANTER, verkoopen:

Welonderhoudene *MEUBELEN, SCHILDERIJEN, CRISTAL-GLAS* en *AARDEWERK, ZILVER, enz.*; — zullende de GOEDEREN op Vrijdag en Zaturdag, den 14den en 15den Februarij te voren, van des morgens *negen* tot des namiddags *vijf* uren, te bezigtigen zijn.

(4505) J. P. EMANUELS vertrekt.

Scheepstijdingen.

Volgens particuliere Brieven zijn te Texel gearriveerd:

Den 21sten November ll., het Schip *Suriname*, Kapt. R. van der Meij (33 dagen reis). — Den 21sten, het Schip *Anna en Susanna*, Kapt. J. D. Bos. — Den 25sten, het Schip *de Jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes (35 dagen reis). — Idem, het Schip *Koophandel*, Kapt. C. E. Hoeksma.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.